

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie lekarza M. S.

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 6 listopada 2025 r.

wniosku obrońcy obwinionego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 112 pkt 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 1342 oraz z 2023 r. poz. 1234)

postanowił

wstrzymać wobec lekarza M. S. wykonanie prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt [...], zmieniającego orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego [...] z dnia 3 września 2024 r., sygn. akt [...], do czasu rozpoznania kasacji.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy obwinionego lekarza M. S. od prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt [...], zmieniającego orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego [...] z dnia 3 września 2024 r., sygn. akt [...]. Orzeczeniem tym, za czyn z art. 4 w zw. z art. 42 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz art. 1 ust. 3 Kodeksu Etyki Lekarskiej, stanowiący przewinienie zawodowe z art. 53 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o Izbach lekarskich, została mu

wymierzona kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres dwóch lat. Jednocześnie, zaliczając w poczet wymierzonej kary okres tymczasowego zawieszenia prawa wykonywania zawodu zastosowanego wobec lek. M. S. postanowieniem Okręgowego Sądu Lekarskiego [...] z dnia 3 sierpnia 2023 r., sygn. akt [...], tj. od dnia 3 sierpnia 2023 r. do dnia 9 listopada 2023 r.

W kasacji obrońca podniósł zarzuty dotyczące rażącego naruszenia prawa materialnego, tj. art. 53 ustawy o Izbach lekarskich w zw. z art. 4 w zw. z art. 42 ust. 1 i ust. 2 ustawy o zawodzie lekarza i dentysty oraz art. 1 ust. 3 Kodeksu Etyki Lekarskiej poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, oraz rażącej niewspółmierność kary orzeczonej względem obwinionego. Nadto, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 112 pkt 1 ustawy o Izbach lekarskich, obrońca złożył wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia wobec tego obwinionego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest zasadny.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Przywołany przepis nie wskazuje przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, a to zaś – jak podkreśla się w doktrynie – pozwala na dość elastyczne podejście do zastosowania tej instytucji (zob. J. Matras [w:] Kodeks postępowania karnego. Komentarz, art. 532, wyd. III, red. K. Dudka, Warszawa 2023). Nie ma przy tym wątpliwości co do tego, że powinno ono mieć miejsce w sytuacjach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami dającymi podstawę do tego, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla obwinionego nieodwracalne następstwa. Pod pojęciem szczególnych okoliczności należy przy tym rozumieć rangę i doniosłość zarzutów podniesionych w kasacji, których uwzględnienie jest prawdopodobne.

Dokonując tak wąsko limitowanej oceny podniesionych w kasacji zarzutów, która w żadnej mierze nie determinuje kierunku jej merytorycznego rozpoznania,

należało stwierdzić, że na obecnym etapie zasadne jest wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]